

rørte vi ikke ved, og det synes ogsaa mest hensigtsmæssigt at vente dermed, indtil de eventuelt kommer ind i Tinget som Medlemmer. Der er jo mange af disse Stedfortrædere, som ikke vil blive Medlemmer, i hvert Fald ikke i første Omgang — mange af dem maaske aldrig —, og det synes overflødig at give sig til at granske, om de er valgte med Rette. Desuden kunde det tænkes, at der, hvis man godkendte Valget af en Stedfortræder samtidig med, at man godkendte Medlemmernes Valg, kunde, inden det Tidspunkt kom, da vedkommende kunde indtræde som Medlem af Tinget, være sket saadanne Forandringer for hans Vedkommende, at han ikke længere kunde betragtes som gyldigt valgt Medlem.

I § 3 er der kun den Ændring, at „Viceformænd“ er rettet til „Næstformænd“. Jeg maa maaske med det samme gøre opmærksom paa, at trods al anvendt Omhu er i § 5 i Slutningen af 1ste Stykke blevet staaende „Viceformændene“. Dersom der ikke ved Sagens næste Behandling i øvrigt bliver stillet Ændringsforslag, vil jeg mene, at denne Fejl i § 5 maa kunne betragtes som en Trykfejl, der kan rettes.

I § 4, der handler om Valg af Formand, har man beholdt den hidtilværende Fremgangsmaade. Kun er der indføjet det første og anden Linie understrøgede: „medmindre Valget med Tingets Samtykke foregaar uden formelig Afstemning“. Det er jo det, vi har praktiseret, før vi egentlig havde Forretningsordenens Hjemmel til det, baade i Aar og i Fjor, og det synes rimeligt at beholde den Udvej, for saa vidt man ønsker at bruge den. Hvis det altsaa findes mest hensigtsmæssigt at foretage Valg paa denne Maade, kan dette nu ske i Overensstemmelse med Forretningsordenen, og hvis man vil vælge ved Stemmesedler, følger man den Fremgangsmaade, man hidtil har fulgt. — Den sidste Linie i Paragraffen: „Næstformænd og Sekretærer vælges efter Reglerne i § 40“, staaar her understrøget, altsaa som noget nyt. Det er egentlig ikke noget nyt, det findes allerede i den gamle Forretningsorden. Ganske vist er det kommet efter Forretningsordenens oprindelige Vedtagelse, men det findes i vore Smaabøger indklæbet som en den Gang ny Bestemmelse. Nu er den altsaa ikke ny mere.

I § 5 er der sagt om Formanden: „Ligeledes leder han — efter Omstændighederne i Forening med Folketingets Formand — paa Landstingets Vegne Ordning

gen af Rigsdagens indre Forhold samt Regnskabsvæsenet“. Det er her udførligere udtalt, hvad Formanden har at gøre, i den gældende Forretningsorden staaar der kun, at han forestaar Regnskabsvæsenet. Det er jo Praksis, at begge Tings Formænd afgør adskillige Ting i Forening, og det er derfor rigtigt, at det kommer ind i Forretningsordenen. — I Slutningen af Paragraffen er der tilføjet: „I Tiden mellem Samlingerne er den sidst valgte Formand bemyndiget til i enhver Henseende at repræsentere Landstinget“. Det er i og for sig heller ikke noget nyt, men i den hidtil gældende Forretningsorden findes det som et særligt Afsnit under § 46, og man har fundet det naturligt at flytte det hen her, hvor der i øvrigt er Tale om Formandens Myndighed.

Forandringen i § 7 er nærmest en Redaktionsændring: „Sekretærene tæller Stemmerne ved Afstemning og meddeler Tallet til Formanden samt omdeler og indsamler Stemmesedlerne ved Valg“. Det er det, der allerede nu sker. „Ved Navneopraab foretager en af Sekretærene Op-raabet“. Det staaar ikke i den gældende Forretningsorden, men det er jo ogsaa det, der sker nu.

I § 8 er der en ny Bestemmelse. Det hedder først som hidtil: „Formanden fastsætter saa vidt muligt ved Slutningen af hvert Møde Tiden og Dagsordenen for det næste Møde“. Men saa føjes der til: „Han er dog, selv om dette er sket, berettiget til at indkalde Tinget til Møde paa et tidligere Tidspunkt. Til Behandling af en anden Dagsorden kræves Tingets Samtykke“. Det har ikke saa sjældent været Tilfældet, at naar Formanden ikke kunde bestemme Dagsordenen for det næste Møde, har han maattet meddele, at Tinget vilde faa Underretning om Tiden og Dagsordenen gennem Bureauet, altsaa sat det næste Møde ud i det ganske ubestemte, idet det, hvis Mødet blev fastsat til et bestemt Tidspunkt, gerne kunde hælde, at man senere kunde ønske at afholde det tidligere, hvilket da ikke kunde lade sig gøre, fordi det har været Regelen, at naar Dagsordenen var fastsat, kunde man ikke holde Møde tidligere end til den fastsatte Tid. Her er der altsaa givet Adgang til, at selv om et Møde er bestemt og Dagsordenen fastsat, kan man, hvis Omstændighederne skulde gøre det ønskeligt, holde Møde tidligere. — I Fortsættelse af Paragraffen hedder det: „Tingets Dagsorden kan fastsættes ved Tingets Beslutning“.